

[Kai Møltke.]

tere og fortælle, hvordan den i grunden skulle have set ud. Det forekommer mig at være en form for planøkonomi, som jeg i det lange løb ikke kan tilråde gentaget her i tinget. Men det er faktisk det, som sker her i øjeblikket.

Jeg må med samme korte begrundelse sige, at hele det arbejde, som er foretaget af støvsugerbanden med hensyn til nedskæringer på det ene og andet punkt, ganske særlig med hensyn til sociale udgifter, kan man selvfølgelig ikke godkende som en saglig metode til den rigtige prioritering af statens indtægter og udgifter. Her er noget, som er pinende galt. Det viser sig også nu bagefter, at hele den indskrænkelse af den offentlige byggevirksomhed, som har præget sommeren osv., ikke netop har været en særlig produktiv indsats i den foreliggende situation. Vi er faktisk kommet i den uholdbare tilstand, at der er mangel på en række offentlige bygninger på forskellige områder, samtidig med at der går ledig arbejdskraft. Arbejdskraften er til rådighed, og der udbetales summer af staten i form af arbejdsløshedsunderstøttelser; alligevel finder man det nødvendigt at foretage sådan noget i stedet for at sætte den ledige arbejdskraft i gang inden for byggesektoren.

Nu har vi ganske vist på torsdag perspektivplanen på dagsordenen, men jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at tage den sidste udtalelse op, som er kommet her i salen fra boligministeren. De sociale selskaber gør opmærksom på rent konkret, at en lejlighed af normalt format på grund af realkreditforliget ikke får en stigning på 50 kr., men på 100 kr. om måneden. Så forekommer det mig, at man skal være såre forsigtig med, når de samme sociale boligselskaber erklærer, at lejligheder til denne pris ikke kan lejes ud, da at sige: ja, men så er der andre, der må opføre de lejligheder, som vi kan opføre. Så kan de stå tomme i et langt stykke tid. Det vil sige, at der kommer en mangel på indtægt i det byggeri, hvor der skulle gives plads til folk, som i øjeblikket ikke har noget ordentligt sted at bo. Boligområdet er derfor ikke noget særlig gunstigt felt at skære ned på. Det samme gælder for en hel række andre af de ting, som er nævnt her.

Nu er jeg bange for at fremkalde illusio-

ner. Det forekommer mig, at i hr. Poul Dams slutning blev der ligesom malet en ny påskekrise på væggen. Regeringens levetid var så kort, at man skulle være urolig for, om man kunne tage billetterne til påskeferien. Lad mig sige, at jeg tror, det er forkert at indgyde befolkningen lyse forhåbninger om, at denne regering forsvinder en af dagene. Jeg tror, man roligt kan tage påskebilletterne, selv om man måske godt kunne tænke sig en ændring netop nu. Men at gå, umiddelbart før man forelægger en perspektivplan, der skal være valggrundlag, det kan jeg da alligevel ikke tænke mig, og den debat begynder vi først på torsdag.

Der er rejst et spørgsmål her, som har en særlig interesse. Det er det af SF stillede forslag om at afskaffe udgifterne til hjemmeværnet på grund af den debat, som er blevet ført her. Det er da et forslag, jeg udmærket godt kan støtte, for jeg tror ikke, hjemmeværnets betydning for Danmarks sikkerhed er så vital, at man ikke også her kunne indskrænke statens udgifter.

Men i hele denne sag om stileskrivning fra fremmed territorium er det, ligesom der er sluppet det ud af hele diskussionen, som var det vigtigste. Jeg vil indrømme, at året 1963 ligger meget langt tilbage, jeg vil også indrømme, at den nuværende forsvarsminister til en vis grad har draget to slutninger. Den ene er, at han har fået en anden opfattelse af SF end den, han havde dengang, nemlig af SF som et Moskva-agentur, og det er selvfølgelig udmærket, at sådanne opfattelser ændres. Den anden er en bemærkning, som jeg lagde særlig mærke til. Han sagde efter sin hjemkomst, at man ikke burde deltage oftere i sådanne kursus. Hvis de var af så lidt betydning og af så lidt nytte, så vil jeg da i grunden gerne efterlyse årsagerne til, at man overhovedet sendte folk af sted dengang.

Jeg bliver imidlertid nødt til at komme med en tilføjelse her, som rummer sagens egentlige indhold. Hvad var det, der begyndte at foregå i perioden omkring 1963? Her bliver man nødt til at se denne enkle sag i international belysning, og jeg kan ikke lade være med, før vi forlader denne sag, at gøre opmærksom på, at det var under regeringens krisen i Italien i sommeren 1964, at den italienske militære efterretningstjenestes chef udarbejdede sine pro-